

Sygn. akt I CSK 3088/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Załucki

w sprawie z powództwa P.S.  
przeciwko Szpitalowi spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R.  
o zadośćuczynienie i rentę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 19 października 2022 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie  
z dnia 16 listopada 2021 r., sygn. akt I ACa 292/19,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

### UZASADNIENIE

Powód P. S. wywiódł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 16 listopada 2021 r., którym obniżono kwotę zadośćuczynienia zasądzonego w pierwszej instancji na jego rzecz od pozwanego Szpitala sp. z o.o. w R. ze 100 000 zł do 60 000 zł oraz oddalono dalej idące powództwo.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.).

Skarżący powołał się na przesłankę z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. Oczywiście zasadność skargi uzasadnił symbolicznością kwoty przyznanego mu ostatecznie zadośćuczynienia, która – jego zdaniem – nie spełnia podstawowej funkcji kompensacyjnej.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarżący powinien uzasadnić tę oczywistość, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia powyższych wymagań. Wyliczenie ostatecznej wysokości zasądanego zadośćuczynienia nastąpiło bowiem na skutek korekty stopnia uszczerbku na zdrowiu doznanego przez powoda, który mógł wynikać z zawinienia pozwanego szpitala. Stopień, w jakim działania pozwanego spowodowały szkodę został natomiast ustalony w oparciu o opinie biegłych sądowych. Wnioski wynikające z oceny dowodów nie mogą być natomiast kwestionowane na etapie skargi kasacyjnej ze względu na ograniczenie przewidziane w art. 398<sup>3</sup> § 3 k.p.c. W tym przypadku zmiana kwoty stanowiła jedynie matematyczną konsekwencję zmian w ustaleniach stanu faktycznego.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, nie rozstrzygał zaś o kosztach postępowania kasacyjnego w związku z wydaniem orzeczenia o treści odmiennej niż wnioskowana w odpowiedzi na skargę kasacyjną.

[as]